

Spørgsmaal 10.

Er der efter Raadets (Bestyrelsens) paa Erfaring grundede Skøn en uheldig Uoverensstemmelse mellem Formen for og Størrelsen af den ved de forskellige Love for forskellige Grupper af trængende hjemlede Hjælp? og hvilke Lovbestemmelser herom findes særlig uheldige?

Som nævnt under Spørgsmaal 7, vil man under nærværende Afsnit finde en Række Besvarelser, der naturligt hører sammen med og maa bedømmes i Sammenhæng med Svar, der er henført til Spørgsmaal 7, saaledes at det for visse Emners Vedkommende (særlig Aldersrenteloven og Loven om Enkebørnsunderstøttelse) er delvis de samme Kommuner, for hvilke der er opført Svar under de to Spørgsmaal. Det følger heraf, at det samlede Antal Kommuner, der har udtalt sig om f. Eks. Aldersrenteloven, ikke er Summer af de Antal, der er optalt henholdsvis under det ene og det andet af de to Spørgsmaal. Dette Forhold gør sig til en vis Grad gældende ogsaa for andre af de i Skemaet stillede Spørgsmaal, men er for de to her nævnte Spørgsmaal af større Betydning end for de øvrige.

Af *Institutionerne* udtaler Invalidforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygekassenævnet, at Spørgsmaalet om Forholdet mellem Invalidrentens og Aldersrentens Størrelse formentlig bør optages til Overvejelse. Det samme Spørgsmaal berøres af Invalidforsikringsretten, der endvidere henleder Opmærksomheden paa, at Invalidrenten som Hovedregel altid udgør 800 Kr. aarlig, medens anden Hjælp efter Sociallovgivningen varierer efter Leveomkostningerne paa det Sted, hvor Modtageren bor. I den gennem Sundhedsstyrelsen modtagne Besvarelse fra Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse gør denne Forening opmærksom paa det Forhold, at Indlæggelse paa de af Loven af 29. Marts 1924 om Statsstøtte til Tuberkuloses Sygebehandling omfattede Anstalter, som har de laveste Takster, er forbunden med større Omkostninger for ubemidlede Patienter (resp. Sygekassen, Kommunen) end Indlæggelse paa de Anstalter, der har de højere Takster. Det tilføjes, at det sikkert vilde være heldigt, om Statstilskudet for alle de af Loven omfattede Anstalter enten blev fastsat til samme Brøkdel af Taksten eller blev fastsat saaledes, at den Del af Betalingen, der ikke dækkes af Statstilskudet, altid var ens for de forskellige Anstalter. Til denne Udtalelse slutter Sundhedsstyrelsen sig. Endvidere udtaler Nationalforeningen, at den i Loven indeholdte Bestemmelse (§ 3, sidste Stk.) om forhøjet Betaling for Patienter, der fra en Købstad- eller Land-Kommune indlægges paa et statsanerkendt Tuberkulosehospital i en fremmed Købstad- eller Amtskommune, har medført, at Købstadkommuner, som ikke selv har Tuberkulosehospital, af økonomiske Hensyn søger at undgaa Patientindlæggelse paa Tuberkulosehospital og overbelaster Tuberkulosesanatoriernes Ventelister med Ansøgninger for udprægede Tuberkulosehospitalpatienter paa samme Tid, som der staar Pladser ledige paa Tuberkulosehospitalerne. Sundhedsstyrelsen bemærker hertil, at den ikke helt kan tiltræde Udtalelsen, da det staar i Nationalforeningens Magt at afvise de til Optagelse i Sanatorierne uegnede Patienter.

Amterne har kun i begrænset Omfang fremsat Udtalelser, der henhører under Spørgsmaal 10. Om Fattiglovens § 63 udtaler Præstø Amt, at den i 3die Stik fastsatte Maksimumsgrænse paa 800 Kr. bør ophæves. Flere Amter (Præstø, Vejle, Aarhus, Ribe og Sønderborg) udtaler sig for større Uoverensstemmelse mellem Alimentationsbidragenes Størrelse og Størrelsen af den Understøttelse, der ydes Enkers Børn. Vedrørende Aldersrentelovens Takster udtaler Præstø og Aarhus Amter, at der er et Misforhold mellem Taksterne for de mere og de mindre bemidlede Rentenydere. Vejle Amt paapeger Misforholdet mellem gifte og enlige Rentenydere, ligesom det anser det for uheldigt, at en Person, der begynder at oppebære Aldersrente som 65-aarig, stadig — uanset hvor gammel han bliver — kun kan oppebære den samme Rente som en 65-aarig. Om Invalidrenten